

ruge parnike z skupno čez 30.000 brutto-register-tonami. Razven tega sestrelilo se angleški razruševalec L-razreda (350 ton). Iki obloženi tank-parnik bil je od torpeda det, vendar še je zamogel, močno poškodovan, luko Alexandrien doseči. Vsi parniki bili močno obloženi in oboroženi. Iz močnega spremljevalnega varstva se sklepa, da bili obloženi z dragocenim blagom. Potopjen angleški razruševalec varoval je z drugim razruševalcem veliki transport, ki je bil totako uničen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

28.000 ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 12. aprila. W.-B. Eden naših podmorskih čolnov (poveljnik kapitan-lajtnant Georg) je v Irskem morju in pri zapadnem izhodu Kanala 8 parnikov in dve jadernici z skupno 28.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Uspehi podmorskega čolna „U 35.“

K.-B. Berlin, 10. aprila. (W.-B.) Cesar Viljem je izrazil kapitanlajtnantu v. Arnauld de la Periere, poveljniku podmorskega čolna „U 35“ in celej posadki svoje priznanje in zahvalo za odlične čine, katere je hrabra posadka pod slavnim vodstvom svojega vzglednega poveljnika dosegla. Kapitanlajtnant, katerega hrabre in uspešne čine se je že večkrat na slavn način povdarjalo, je v dveh in četletnem vodstvu z podmorskim čolnom „U 35“ v Srednjem morju s potopljenjem 196 sovražnih ladij z skupno pol milijona brutto-register-ton sovražnikom najhujši udarec prizadel. Potopil je dosedaj 2 bojni ladji, eno pomožno križarko, pet transportnih parnikov za prevažanje čet, 124 trgovskih, oziroma transportnih parnikov, 62 jadernic in 2 ribiška parnika. Pri tem je posebno omeniti, da je vojno-izkušen podmorski čoln „U 35“ pod vodstvom dveh poveljnikov dosedaj čez 600.000 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora uničil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nadaljni uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 13. aprila. Naši podmorski čolni v Srednjem morju potopili so v Agäisu in pri Malti pet parnikov in devet jadernic z skupno 22.000 brutto-register-tonami.

V zatvornem okolišu okrog Anglije bilo je od naših podmorskih čolnov 23.000 brutto-register-ton sovražnega trgovskega ladjinega prostora uničenih. Hudo zadet je bil zopet transportni promet v Kanalu med francosko in angleško morskobaljo. Na uspehih ima glavni delež kapitanlajtnant Rem y.

Nemški podmorski čoln na zapadni morski obali Afrike.

K.-B. Amsterdam, 14. aprila. Reuter javlja: Po nekem poročilu iz Washingtona pojavil se je nemški podmorski čoln največjega tipa 10. aprila na višočini od Monrovia (Liberia), obstreljeval je brezlično postajo in je povzročil izredno škodo. Potem je obrnil kanone na postajo kablja.

* * *

Monrovia je glavni kraj republike Liberia na zapadni obali Afrike, na Kap Mesurado in na izlivu Mesurada.

Nemški letalci čez Srednje-Angleško.

K.-B. Berlin, 14. aprila. V noči od 12. na 13. aprila napadel je fregatni kapiten Strasser z pomorskim zračnim brodomjem uspešno važne industrijske kraje Srednje-Angleške. Obmetalo se je Birmingham, Nottigham, Sheffield, Leeds, Hull in Grimsby. Kljub izredno močnemu artiljerističnemu protiporju in zasledovanju z letalci so se vsa letala v dobrem stanju vrnila. Na uspehu imajo posebni delež

poveljniki letal hauptman Manger, kapitanlajtnant Ehrlich (Herbert), von Freudenreich in Flemming, kakor korvetni kapitan Arnold Schütze s svojimi hrabrimi posadkami.

Šef admiralnega štaba mornarice.

15.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin 15. aprila. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču: 15.000 brutto-register-ton. Medtem sta se dva parnika po trdovratnem zasledovanju iz gotovega sprenstva sestrelila.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Dr. Trstenjak in shod v Št. Janžu.

Kakor znano, bil je na shodu v Št. Janžu kot vladni zastopnik prav mladi gospod dr. Trstenjak. Možakar sicer ni prišel samo kot zastopnik politične oblasti, marveč v prvi vrsti kot privatna oseba, ter kot izraziti „jugoslovanski“ strankar. Dokaz temu tudi dejstvo, da je pripeljal seboj svojo sooprogo, ki je kot zastopnica nežnega spola prav gotovo kar zavriskala veselja, ko je pričela teči kri. Pa pustimo to malenkost. Cel nastop dr. Trstenjaka je napravil na vsacega objektivnega človeka vtis, da je bil ta mož tam kot strankar in kot ničesar drugega. Zakaj je dr. Trstenjak orožnike tako daleč od zborovališča skrnil, da jih v času najnujnejše potrebe ni bilo dobiti? Zakaj dr. Trstenjak ni takoj odredil razoroženje in odpravo ruskih vojnih vjetnikov, ki nimajo po postavi na naših shodih ničesar opraviti? Zakaj ni dr. Trstenjak pustil aretirati niti enega organiziranih pobijalcev, ki so brez vsacega vzroka na zverinski način po avstrijsko mislečih udeležencih shoda udrihali? Zakaj je dr. Trstenjak Nemcem opetovano obljubil, da bode shod razpustil, medtem ko tega do skrajnega trenutka ni storil. Vse to so vprašanja, ki se jih ne more iz sveta spraviti. Mi zahtevamo torej odločno, da ces. kr. politična oblast komisarja dr. Trstenjaka pritegne takoj v najstrožjo disciplinarno preiskavo, oziroma da se ga postavi tudi pred kazensko sodnijo! Posredovali bodemo pa tudi na višjih mestih na Dunaju, da se pobrigajo tam za počenjanje tega panslavista v c. kr. uniformi.

Pisma cesarja Karla, odstop grofa Czernina in drugo.

Pred kratkim imel je naš zunanji minister grof Czernin imeniten govor, proti notranjim veleizdajalcem. V tem govoru je omenil tudi, da bi bilo pred nekaj časom kmalu prišlo do mirovnih predpogajanj s Francosko, ko bi to ravno naši notranji vseslovanski veleizdajalci ne preprečili. Iz tega govora se je nakrat razvila velikanska debata, v katero se je pritegnilo tudi osebo presvitlega našega cesarja. Gre se tukaj v prvi vrsti za neko pismo, ki ga je poslal naš cesar pred okroglo enim letom svojemu svaku princu Sixtu Parmškemu. V tem pismu se govori tudi o mirovnih ciljih. Pismo je bilo na vsak način spisano le za omenjenega princa, je bilo torej popolnoma privatnega značaja. Samoumevno tudi ni imelo namena pričeti kaka tiha mirovna pogajanja. Francozi so pa kakor vse kaže, ponaredili to pismo, ko so ga na bogve kateri nelojalni način v svoje roke dobili. S tem ponarejenim pismom hočejo sejati nemir med Avstro-Ogrski in Nemčijo ter njunima vladarjema. Cesar Karl je celi stvarni napravil konec s tem, da je zaključil vsak nadaljni razgovor s Francosko in zopet ponovil obljubo zvezne zvestobe.

Mnogo razburjenja pa je napravilo medtem dejstvu, da je zunanji minister grof Czernin podal svoj odstop, da je cesar ta odstop sprejel in pustil delo le toliko časa v Czerninovih rokah, dokler se ne najde

njegovega naslednika. Odstop grofa Czernina danes ni jasna stvar. Žal, da nam naša nesrečna cenzura ne pusti povedati svojega mnenja očitno. Czernin je bil vele-talentrani minister; kateremu gre glavna zasluga za sklenjeni mir z Rusijo, Ukrajino in Romunsko. Da se je ravno sedaj tega velezaslužnega moža odposlalo, dela na vsak način hudo kri.

Naj pride za grofom Czerninom kdor hoče. En cilj bode morala zunanja politika vedno upoštevati: zveza z Nemčijo se mora še okrepčati, ojačiti in izgraditi, kajti ona je podlaga za vso našo bodočnost. V pravem razumevanju tega dejstva odposlal je tudi naš cesar Karl zmagovitemu svojemu nemškemu cesarju Viljemu sledečo brzojavko:

„Francoski ministerski predsednik, ki je prišel v zadrego, se skuša iz mreže lažij v katero se je sam zapletel, rešiti s tem, da kopicji vedno več in več neresnic in se ne vstraši sedaj popolnoma napačne in neresnične trditve, da bi jaz priznal „pravične zahteve Francije po vrnitvi Alzacije-Lorene.“ To trditve zavračam z ogorčenjem. V trenutku, ko avstro-ogrski kanoni grmijo skupno z nemškimi na zapadni fronti, je pač komaj treba dokazati za to, da se jaz za Tvoje dežele ravno tako bojujem in sem pripravljn bojevati se tudi naprej, kakor če bi šlo za obrambo svoje lastne dežele. Čeprav smatram z ozirom na ta govoreči dokaz popolne edinstvi in ciljih, za katere je sedaj že skoro nepotrebnim zgubiti tudi eno besedico o zlagani trditvi Clemenceaua, mi je vendar na tem ležeče, da Te ob tej priliki vnovič zagotovim popolne solidarnosti med Teboj in Menoj, med Tvojo in Mojo državo. Nobene spletke, nobeni poskusi, naj izhajajo od kogarkoli, ne bodo ogrozili zvestega orožnega bratstva. Skupno bodedo izsilili časten mir.“

Nato je poslal nemški cesar Viljem našemu cesarju v odgovor sledečo brzojavko:

„Sprejmi mojo najprisrčnejšo zahvalo za Tvoj brzojav, v katerem Ti trditve francoskega ministerskega predsednika čez Tvoje zadržanje k francoskim zahtevam na Alzacijo-Loreno zavračaš in na novo solidarniteto skupnih interesov izražáš, ki obstoje med Nama in Našima državama. Podvizam se, Ti povedati, da v Mojih očeh takega zagotovila od Tvoje strani niti potreboval nisem, ker nisem bil nobeden trenutek na dvomu, da si Ti Našo zadevo v ravno isti meri k Tvoji šteli, kakor se mi za pravice Tvoje monarhije zavzemamo. Težki, pa uspešni boji teh let so to vsakemu, kateri hoče videti, jasno dokazali, isti so vezi zveze le še ožje zvezali. Naši sovražniki, ki v poštenem boju proti nam nič ne zamorejo, ne vstrašijo se najpodejših in najnižjih sredstev; na to smo morali računati. Zato Nam je tem večja dolžnost, sovražnike na vseh bojiščih brezobzirno napasti in nabiti.

Z zvestem prijateljstvu

Viljem.“

Odmevi „jugoslovanskega“ shoda v Št. Janžu pri Unterdrauburgu.

Beg Korošca

Po krvavem taboru v Št. Janžu pri Unterdrauburgu se dr. Korošcu pod vtisom krvavega pripetljaja ni zdelo več varno, se med razburjenimi avstrijskimi patrijoti pokazati. Sklenil je torej, da se raje poda skozi Sv. Jedrto, da tam, namesto da bi se bližnje železnice v Unterdrauburgu poslužil, železnico Slovenj-Gradec doseže. Njegova možka garda je že pred shodom začeto pijančevanje po končanih krvavih izgredih zopet nadaljevala. Ostale so mu torej zveste one ženske